

Arrest

nr. 172 660 van 28 juli 2016
in de zaak RvV X / VIII

In zake: 1. X
2. X In eigen naam en in hun hoedanigheid van wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarige kinderen X, X, X en X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die beiden verklaren van Servische nationaliteit te zijn, in eigen naam en in hun hoedanigheid van wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarige kinderen X, X, X en X, op 6 februari 2014 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissingen van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 25 november 2013 tot afgifte van een inreisverbod (bijlagen 13sexies).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesememorie.

Gelet op de beschikking van 24 maart 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 april 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat A. DE POURCQ verschijnt voor de verzoekende partijen en van advocaat K. BERNARD, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekers kregen op 3 april 2013 bevelen betekend om het grondgebied te verlaten.

1.2. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding trof op 25 november 2013 beslissingen tot afgifte van inreisverboden (bijlagen 13sexies). Verzoekers werden hiervan op 14 januari 2014 in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissingen, waarvan de motieven luiden als volgt:

Ten aanzien van eerste verzoeker:

“INREISVERBOD

Aan de heer:

INREISVERBOD

Naam, voornaam: J.(...), Z.(...) 23

geboortedatum: (...)

geboorteplaats: (...)

nationaliteit: Servië

wordt een inreisverbod voor 3 (drie) jaar opgelegd,

voor het grondgebied van België, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

Aan de betrokkene werd een bevel om het grondgebied te verlaten betekend op 03.04.2013.

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het inreisverbod wordt afgegeven in toepassing van het hierna vermelde artikel van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en op grond van volgende feiten:

o In uitvoering van artikel 74/11 §1 tweede lid van de wet van 15 december 1980, is de termijn van het inreisverbod 3 jaar omdat:

o 2° Niet aan de terugkeerverplichting werd voldaan:

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het bevel om het grondgebied te verlaten d.d. 06.03.2013, hem betekend op 03.04.2013.

Er wordt aan betrokkene een termijn van 3 jaar inreisverbod op het grondgebied gegeven daar de betrokkene, na het betekenen van dit bevel, nog geen stappen heeft ondernomen om het grondgebied van België, en het Schengen grondgebied, vrijwillig te verlaten. Daarenboven heeft hij een aanvraag 9bis ingediend op 15.05.2013”

Ten aanzien van tweede verzoekster:

“INREISVERBOD

Aan mevrouw:

Naam, voornaam: N.(...), E.(...)

geboortedatum: (...)

geboorteplaats: (...)

nationaliteit: Servië

wettelijke vertegenwoordiger van:

N.(...), An.(...) geboren op (...)

N.(...), Al.(...) V.(...) geboren op (...)

N.(...), El.(...) geboren op (...)

N.(...), El.(...) geboren op (...)

wordt een inreisverbod voor 3 (drie) jaar opgelegd,

voor het grondgebied van België, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij zij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

Aan de betrokkene werd een bevel om het grondgebied te verlaten betekend op 03.04.2013.

Het inreisverbod wordt afgegeven in toepassing van het hierna vermelde artikel van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en op grond van volgende feiten:

o In uitvoering van artikel 74/11 §1 tweede lid van de wet van 15 december 1980, is de termijn van het inreisverbod 3 jaar omdat:

o 2° Niet aan de terugkeerverplichting werd voldaan:

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het bevel om het grondgebied te verlaten d.d. 06.03.2013, haar betekend op 03.04.2013.

Er wordt aan betrokkene een termijn van 3 jaar inreisverbod op het grondgebied gegeven daar de betrokkene, na het betekenen van dit bevel, nog geen stappen heeft ondernomen om het grondgebied van België, en het Schengengebied, vrijwillig te verlaten. Daarenboven heeft zij een aanvraag 9bis ingediend op 15.05.2013.”

2. Over de rechtspleging

2.1. Aan verzoekers werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegestaan zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van de verwerende partij om de kosten van het geding ten laste van verzoekers te leggen.

2.2. Overeenkomstig artikel 39/81, zevende lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) doet de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) uitspraak op basis van de synthesememorie, behoudens wat de ontvankelijkheid van het beroep en van de middelen betreft.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In een enig middel van hun synthesememorie voeren verzoekers onder andere de schending aan van artikel 74/11, §1, van de vreemdelingenwet. Verzoekers stellen hierbij het volgende:

“(…) Argumentatie;

1. Art. 74/11 §1 voorziet dat de duur van het inreisverbod wordt vastgesteld "door rekening te houden met de specifieke omstandigheden van elk geval".

Alinea 2 van dezelfde paragraaf voorziet expliciet: "De beslissing tot verwijdering gaat gepaard met een inreisverbod van max. 3 jaar in volgende gevallen:

1° indien voor het vrijwillig vertrek geen enkele termijn is toegestaan of;

2° indien een vroegere beslissing tot verwijdering niet uitgevoerd werd."

De wet dd. 19/01/2012 tot wijziging van de Vreemdelingenwet (BS. 17/02/2012) heeft als bedoeling de (gedeeltelijke) omzetting van de Richtlijn 2008/115/EG van het Europees Parlement en de Raad dd. 16/12/2008.

In de Memorie van Toelichting van deze wet worden de principes vastgelegd die als leidraad dienen of moeten dienen bij de toepassing van deze nieuwe wet.

Eén van de principes is de prioriteit van de vrijwillige terugkeer boven gedwongen terugkeer.

Een ander principe is de evenredigheid van de duur van het verbod in verhouding tot het eventuele nadeel dat voortvloeit uit deze "verbanning".

Het is dus niet omdat de Richtlijn en nu ook de nieuwe wet een inreisverbod voorziet van max. 3 jaar dat automatisch, zonder enige motivering, ook het maximum moet opgelegd worden.

(…)"

3.2. Artikel 74/11, §1, van de vreemdelingenwet bepaalt het volgende:

“§ 1. De duur van het inreisverbod wordt vastgesteld door rekening te houden met de specifieke omstandigheden van elk geval.

De beslissing tot verwijdering gaat gepaard met een inreisverbod van maximum drie jaar in volgende gevallen :

1° indien voor het vrijwillig vertrek geen enkele termijn is toegestaan of;

2° indien een vroegere beslissing tot verwijdering niet uitgevoerd werd.”

3.3. Verzoekers menen dat hen, zonder enige motivering een inreisverbod werd opgelegd voor de maximumtermijn van 3 jaar.

3.4. In haar nota met opmerkingen tracht de verwerende partij haar beslissing als volgt te verantwoorden:

“In antwoord op de in het enig middel ontwikkelde concrete kritiek, laat verweerder gelden dat uit de motivering van de bestreden beslissing afdoende blijkt dat de gemachtigde van de Staatssecretaris voor

Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding bij het nemen van de bestreden beslissing rekening heeft gehouden met de specifieke omstandigheden, die het dossier van de verzoekende partij daadwerkelijk kenmerken.

Art. 74/11, § 1 Vreemdelingenwet, stipuleert als volgt:

"§ 1. De duur van het inreisverbod wordt vastgesteld door rekening te houden met de specifieke omstandigheden van elk geval.

De beslissing tot verwijdering gaat gepaard met een inreisverbod van maximum drie jaar in volgende gevallen:

1° indien voor het vrijwillig vertrek geen enkele termijn is toegestaan of;

2° indien een vroegere beslissing tot verwijdering niet uitgevoerd werd.

De maximale termijn van drie jaar bedoeld in het tweede lid wordt op maximum vijfjaar gebracht indien de onderdaan van een derde land fraude heeft gepleegd of andere onwettige middelen heeft gebruikt, teneinde toegelaten te worden tot het verblijf of om zijn recht op verblijf te behouden.

De beslissing tot verwijdering kan gepaard gaan met een inreisverbod van meer dan vijfjaar, indien de onderdaan van een derde land een ernstige bedreiging vormt voor de openbare orde of de nationale veiligheid."

In de bestreden beslissing wordt een inreisverbod opgelegd van 3 jaar, en dit in toepassing van art. 74/11, § 1, 2° Vreemdelingenwet, waarbij wordt gewezen op het feit dat niet aan de terugkeerverplichting werd voldaan. Meer specifiek wordt door de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding gemotiveerd dat de verzoekende partij geen gevolg heeft gegeven aan het bevel om het grondgebied te verlaten van 06.03.2013, betekend middels een bijlage 13.

Verweerder laat gelden dat door de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding bovendien uitdrukkelijk werd opgemerkt dat door de verzoekende partij sedert het voormelde bevel nog steeds geen enkele stap werd ondernomen om het vrijwillig vertrek voor te bereiden, doch integendeel op 15.05.2013 nog een derde aanvraag tot verblijfsmachtiging overeenkomstig artikel 9bis van de Vreemdelingenwet indiende.

Uit de motieven van de bestreden beslissing blijkt derhalve afdoende om welke reden het inreisverbod van drie jaar aan de verzoekende partij diende te worden betekend.

De verzoekende partij laat uitschijnen dat de in casu bestreden beslissing werd genomen nadat slechts één eerder bevel om het grondgebied aan haar werd betekend, doch zij wordt in voormelde bewering tegengesproken door de stukken van het administratief dossier, nu op 23.09.2011 ook reeds een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13) werd afgegeven.

Verweerder merkt nog op dat de verzoekende partij voorhoudt dat het opleggen van een inreisverbod geval per geval dient te worden bekeken, doch dienaangaande benadrukt verweerder dat uit het inreisverbod afdoende blijkt dat door de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding rekening werd gehouden met de specifieke situatie van de verzoekende partij, gelet op de uitdrukkelijke verwijzing naar het eerdere bevel, alsook naar de aanvraag tot verblijfsmachtiging.

(...)

De verweerder merkt op dat de gemachtigde van de Staatssecretaris geheel terecht, en binnen de hem ter zake toebedeelde bevoegdheid, oordeelde dat een inreisverbod (bijlage 13sexies) aan de verzoekende partij diende te worden betekend.

De gemachtigde van de Staatssecretaris handelde daarbij na grondig onderzoek van de elementen die de concrete situatie van de verzoekende partij daadwerkelijk kenmerken, en conform de ter zake toepasselijke rechtsregels.

Het enig middel is onontvankelijk, minstens ongegrond. Het kan niet worden aangenomen."

3.5. De Raad merkt op dat de duur van het inreisverbod overeenkomstig artikel 74/11, § 1, eerste lid, van de vreemdelingenwet moet worden vastgesteld door rekening te houden met de specifieke omstandigheden van het geval. In de bestreden beslissingen wordt letterlijk vermeld dat een inreisverbod van drie jaar wordt opgelegd "omdat niet aan de terugkeerverplichting werd voldaan", waarna wordt verwezen naar het bevel om het grondgebied te verlaten. Dit kan niet worden aanzien als een motivering wat de duur van het inreisverbod betreft, noch een verwijzing naar "specifieke omstandigheden van het geval". Het gaat immers slechts om de vaststelling dat een vroegere beslissing tot verwijdering niet werd uitgevoerd. Overeenkomstig artikel 74/11, § 1, tweede lid, van de vreemdelingenwet vormt dit enkel de reden waarom een inreisverbod wordt opgelegd, doch geen motivering voor de duur ervan. De loutere vaststelling dat verzoekers een aanvraag om machtiging tot

verblijf op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet hebben ingediend, betreft slechts een administratieve vaststelling, doch houdt geen verband met een in artikel 74/11, eerste lid, 2°, van de vreemdelingenwet bedoelde specifieke omstandigheden van het geval (cf. RvS 22 maart 2016, nr. 234.225). De verwerende partij kan niet worden bijgetreden waar zij poneert dat afdoende zou blijken *“om welke reden het inreisverbod van drie jaar aan de verzoekende partij diende te worden betekend”*.

3.6. De gemachtigde van de staatssecretaris heeft artikel 74/11, §1, van de vreemdelingenwet miskend.

Het enig middel uit de synthesememorie is in de aangegeven mate gegrond en geeft aanleiding tot de nietigverklaring van de inreisverboden. Aangezien een bespreking van de overige aangevoerde schendingen niet tot een ruimere nietigverklaring kan leiden, worden deze niet verder onderzocht.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De beslissingen van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 25 november 2013, tot afgifte van een inreisverbod (bijlagen 13sexies), worden vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig juli tweeduizend zestien door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

F. TAMBORIJN